

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2486

гр. София, 07.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **2345** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 вр. с ал.2 АПК вр. с чл. 60 АПК във връзка с чл.65, ал.4 ЗОС.

Образувано е по молба /инкорпорирана в жалбата/ на А. С. Н. за спиране предварителното изпълнение на обжалваната от него Заповед № РЛН24-РД48-1/08.02.2024 г. на кмета на СО, район Л., с която на основание чл. 65 от ЗОС е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0, което се държи без правно основание. Искането е мотивирано с твърдения за незаконност на обжалваната заповед, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, както и невръчване на заповедта на жалбоподателя, съответно обективна невъзможност да освободи жилището в срока, даден за доброволно изпълнение. Твърди се в жалбата и че в нарушение на чл. 36, ал. 1 АПК, административният орган не е събрал всички релевантни за делото доказателства, както и че предварителното изпълнение би причинило на семейството на жалбоподателя значителни имуществени вреди.

Съдът след като се запозна с искането за спиране изпълнението на оспорваната заповед, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 65, ал.4 от ЗОС обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпреди друго. В ЗОС няма специални разпоредби относно предпоставките за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед, поради което приложими са разпоредбите на АПК.

След преценка на доводите на жалбоподателя и данните по делото до този момент, съдът намира, че искането за спиране с правно основание чл.166 ал.4 вр. ал. 2 от АПК е допустимо, тъй като е заявено от лице с правен интерес, и е насочено срещу акт, чието изпълнение може да бъде спряно от съда.

Разпоредбата на чл. 65, ал. 4 от ЗОС регламентира възможността съдът да спре изпълнението на административните актове по чл.65, ал. 1 от ЗОС като не сочи

основания, обосноваващи спиране на изпълнението. Съдът приема, че за да се постанови спиране по реда на чл.65, ал. 4 ЗОС на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл.65, ал. 1 и 2 ЗОС, в тежест на жалбоподателя е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи спиране на изпълнението. Жалбоподателят трябва да докаже, че са налице важни причини, противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне спиране на изпълнението. Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по закон - чл. 65 ал. 4 ЗОС. В случаите когато законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена категория административни актове, той презумира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова норма. След като законът презюмира наличието на една или няколко от предпоставките по чл. 60 АПК, по аргумент за противното, в хипотезата на чл. 65 ал. 4 ЗОС съдът следва да намери по отношение на страната наличие на някое от основанията по чл. 60 АПК, като в тежест на молителя е да представи доказателства за тяхното наличие, тоест доколкото е налице допуснато от законодателя предварително изпълнение на заповедта по силата на самия закон следва да е налице основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост – допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата степен правните интереси на засегнатото лице. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта за изземване е в държавен и обществен интерес. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането изпълнението на заповедта е основателно. Спиране може да бъде постановено само ако съществува възможност изпълнението да причини значителни или трудно поправими вреди.

В конкретният случай, съдът намира, че предварителното изпълнение на заповедта за изземване ще доведе до застрашаване личните интереси на жалбоподателя и съпругата му, както и тяхното здраве, тъй като ще останат без жилище. С изземването на жилището при допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, няма да бъдат защитени важни обществени интереси или да бъде защитен живота или здравето на граждани, а напротив ще бъде застрашено здравето на жалбоподателите и то в зимните месеци на годината, предполагащи увеличена заболяемост. Неблагоприятните метеорологични условия в зимния сезон безспорно обосновават възможността за причиняване на съществени вреди. В тази връзка съдът намира, че с предварителното изпълнение няма да бъдат охранени важни държавни и обществени интереси, а напротив ще бъдат застрашени такива, а и именно здравето на граждани, които ще останат без жилище, а това е по – важният обществен интерес. Жалбоподателят до насроченото принудително изпълнение /07.03.2024 г./ не би могъл да си осигури друго жилище, като предварителното изпълнение на заповедта ще причини значителна вреда на неговото семейство, поставяйки го в невъзможност да се настани в друго жилище, тоест би довело до причиняването на особени съществени неблагоприятни последици, които при благоприятен изход на делото биха били трудно поправими. Също така Заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е влязла в законна сила и е предмет на оспорване по адм. д. 2345/2024 г., което е висящо. Живущите в жилището биха претърпели непоправими вреди,

поради лишаването им от жилище, преди да е решен спора относно изземване на имота окончателно. В случай на незабавно извеждане на лицето от процесното жилище, в него своевременно ще бъде настанено друго лице, което също води до непоправимост на последиците при изпълнението на административния акт. В случая допуснатото по силата на закона незабавно изпълнение не е съизмеримо с възможните вреди, които биха настъпили при лишаване на живущите към момента от жилище, като изпълнението на административния акт, ще засегне права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за жалбоподателя да му бъдат причинени значителни вреди от предварителното изпълнение на заповедта – както материални, така и морални. Съдът приема, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди на Столична община, които са трудно поправими. Напротив, такива имуществени вреди ще настъпят в патримониума на оспорващия и съпругата му, поради което не следва преди влизане в сила на съдебния акт по същество на спора жалбоподателят да освободи имота. Спирането ще даде възможност до разрешаване на спора А. Н. и съпругата му да не бъдат лишени от жилище и така да предприемат мерки и да се съобразят с произтичащите за тях последици от стабилния административен акт. След като до момента на издаване на заповедта не е съществено засегнат обществен интерес, едва ли подобно засягане ще се осъществи точно в периода до решаването на въпроса за законосъобразността на административния акт, респ. неговото влизане в сила, което определя и необходимостта от запазването на фактическото положение, съществувало до издаването му.

Ето защо съдът приема искането за основателно.

Водим от горното СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на закона - чл.65, ал.4 от ЗОС предварително изпълнение на Заповед № РЛН24-РД48-1/08.02.2024 г. на кмета на СО, район Л. до приключване производството по оспорване на административния акт с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението до страните.